

ПОПОВЪ. До заминаването на Романовъ, ти ще съдишъ неговъ замѣстникъ, а отговорностъ за всичко ще поемешъ слѣдъ тази дата.

АНДРЕЙ. Добре.

ПОПОВЪ. /къмъ Сираковъ/ Сега Сираковъ, ти ще отидешъ въ канцеларията и тамъ ще приготвишъ изложенията по злополуката. При себе си нѣма да допускашъ никого. Тръсва също, да редактирашъ, въ духа въ който ти казахъ, показанията на свидетелитѣ работници.

СИРАКОВЪ. Разбирамъ. Г-нъ Директоре, не е излишно да ви доложамъ... /поглежда Андрей/

ПОПОВЪ. Може да говоришъ всичко предъ него.

СИРАКОВЪ. Като чели Боевъ насъсква работниците. Нещо негодуватъ за злополуката...

ПОПОВЪ. Кои ти каза това?

СИРАКОВЪ. Хе-хе-хе, азъ имамъ хорица, които...

ПОПОВЪ. /като на себе си/ Ако той не беше толкова способенъ, ако производството не вървеше съ него тъй добре...

СИРАКОВЪ. Азъ само тъй... долагамъ...

ПОПОВЪ. Сега остави това... азъ зная. Прибери всички книга и иди въ канцеларията. /чува се отъ вѣнъ автомобилна сирена/ А ти, Андрей, почини си и можешъ да обикаляшъ. /гледа го/ Здравъ си. Нищо ти нѣма. /приближава се до Андрей и го тупа по рамото/ Само малко си блѣденъ... Ще се поправишъ. /излиза/ Сираковъ присира книгата въ папка. Пауза/

АНДРЕЙ. А вие, какво? /Гледа го. Пауза/